

MINDSZENTI LAP

Megjelen minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyílttér garmond soronként 60 fillér.

Istenítélet.

Megszoktuk már az édes anyaföldet a jótétemények forrásának tekinteni. Tényleg csaknem minden, ami életfentartásunkhoz szükséges, a táplálkozás, ruházódás és lakás ezer meg ezerféle kelléke, mindegyik őseredete a föld, amelyhez kötődik egyik szent fogadalmunk: a haza is — apól és eltakar. Mert ahonnan az élethez szükséges javakat meritjük, visszatérünk mi oda, amikor megszűntünk élni.

Épp most osztogatja a nagy jótévő adományait: itt az aratás ideje. Már készül a gazda betakarítani az életet. egész évi munkájának gyümölcsét, amikor egyszer csak megharagszik az áldástermő föld és félelmetes haragjával iszonyúan megijeszti az embereket. Megrengetteti a házakat, melyeket eddig békésen, türelmesen tartott a hátán és ahol nem robbol, nem pusztít, nem tör és nem zuz, ott mint egy hatalmas mementó figyelmezteti az égbe törő, földet, vizet, levegőt meghódító, mindeneket tudományával, eszével, leleményességével hatalmába kerítő embert — kicsi, jelentéktelen voltára.

Kicsiny lesz a legnagyobból, ha a természet dörgő szavával ráförmed. Eltörpülnek a nagy eszmék, összezsugorodik a nagyszerű alkotások nimbusa és szerény és megalázkodó lesz még az is, aki máskülönben csak parancs-szavát szokta hallatni.

Érdekes volt megfigyelni az embere-

ket a minapi földrengés után. Ahol ketten találkoztak, még ha alig voltak is egymással ismerősök, az üdvözlést menten követte az elemi csapás megbeszélése. Mindenki tudott róla valamit elmondani, még az is, akit álmában nem zavart és csak reggel értesült a történetekről.

Az ujságok minden más témát háttérbe szorítva, hasábjait a nagy eseménynek szentelték. Legelőbb természetesen a legsúlyosabban szenvedett Kecskemétnek sorsa keltezte fel az emberek érdeklődését és részvétét.

A rohamos fejlődésnek indult szomszédváros több millió koronás kárt vall a földnek néhány erős lökése következtében.

Egyszerre fölismerte mindenki, amire eddig az élet viharos küzdelmei között alig gondolt, hogy minő nagy hatalom is az a föld, melyet lábainkkal taposunk. Félelem szállta meg az embereket: félni kezdtek a természettől és aki a természetet kormányozza: Istentől.

Még az atheista is kezdte belátni, hogy minő kicsi tereg a nagy mindeniségben, amely fölött kell hogy legyen egy Úr, aki minden úgy végez, ahogy határtalan bölcsesége szerint jónak tartja. Még az ujságok is, melyek rendszerint „felsőbb nézőpontból“ ítélik meg a napi eseményeket, egyszerre istenfélők lettek és hozsonnákat zengtek ama legnagyobb hatalomnak, amelynek minden halandó alá van vetve, nagy gunyjára ama „fen-

sőbb nézőpont“-nak, melynek alacsony-sága most mutatkozott igazában.

Ime a nagy csapásnak, az istenítéletnek haszna, tanubizonyosságául annak, hogy nincs az a nagy kár, melynek legalább valami kis haszna ne lenne. Az volna a jó, ha ebből a kis hasznóból most nagyot lehetne csinálni. Ha az erkölcsökben, felfogásaikban megromlott embereket vissza lehetne téríteni arra az utra, melyen sok dicső elődünk haladt, és mely a boldogulás egyedüli útja, mert megelégedettséget, a sorsunkba való megnyugvást adja. Még a legnagyobb állambölcs sem tagadhatja, hogy vallásos néppel könnyebben lehet elérni nagy célokat, mint erkölcsökben laza, a földi élet magasztos rendeltetésével mit sem törődő néppel.

Ha a dörgő figyelmeztetés, melyet az egek ura a feledkezőknek küldött, termékeny talajra találna, nagyobb áldás volna, mint az a csapás, melyet az ő segítségével csakhamar ki fogunk heverni.

Szombat este.

Minden jobbérzésű ember ismeri ama költészetnek varázsát, amely az elvégzett munka után nyugalomban rejlik. A nyugalom élvezetét ismeri ugyan kivétel nélkül mindenki, sőt a renyhe, a lusta ezt az élvezetet föléje helyezi minden másnak, de mennyire elűtő egymástól mégis e két élvezet. Az egyiknek csak pihenés a nyugalom, hogy erőt gyűjtsön újabb munkához és szabad idejét lelke művelődésére, is-

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

☛ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ☛

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. **Az igazgatóság.**

TARCA.

Érted, hozzád . . .

Valaha régen,
Te halvány leány,
Nagy remegésben
Éjeken, árván:
Érted égtem réges-régen
S csókoltam párnám
Lázasan, árván.

Neved belesírtam
Könyörgőn az éjbe
Hozzád imádkoztam
Vágyódón epedve.
S zúgott az éj, beszélt a szél,
Vadul és szilaján dalolt:
Válasz imámra csak az volt.

Mégis imádlak — sírva bár —
S hangom most is feléd száll,
Édes remegésben,
Mint réges-régen . . .

Gémes Sándor.

A kántorcsárda.

Írta: Dinics Károly.

A kanyargó Tisza partján, közel a nagyrévhez, ezüst levelű fűzfák közé dugott, deszkából hevenyészett alkotmány a kántorcsárda.

Szellős kis tanya, kivált ha a szél fúj, de hát ez ellen az állapot ellen nem lehet protestálni, mert a szöke Tisza szeszélyes természete úgy hozza magával, hogy évenként kétszer is fel kell szedni a sátorfát, mikor a víz árad. Ilyen körülmények között nem volna észszerű szilárdabb épületet emelni a facsárda helyén, de mire is volna jó, mikor eddig is megtette a deszka; aki pedig szomjas, nem nézi miből

van a csárda? Ellenben a csárdásné már van mit nézni, mert olyan tüzrólpattant ringó dereku barna menyecskét, mint Bugyiné, nem minden csárdában látni. Van is a ki nézi, még olyan is akad elég, a ki elnézné reggeltől napestig, mert hát azt is meg kell adni, hogy a csárdásné szépségén kívül más is odahúzza a vendéget. Olyan hamisítatlan jóféle csongrádi lilát, mint a facsárdában, nem mérnek mindenütt; aztán meg olyan pirostra sült ropogós keszeget kap az ember a kenyér mellé, hogy csak úgy mosolyog a tányérjára.

A ki utas, az meg amúgy is rá van kényszerítve, hogy a csárda előtt megálljon. Ennek az a magyarázata, hogy mindig rosszkor érkezik a komphoz, mivel az vagy épen akkor indult el a tulsópartra, vagy oda át van már, csak hogy esze ágában sincs visszatérni. Ugy látszik a révészek összejátsszanak a csárdással. Így aztán kénytelen az utas megízlelni a Bugyiné borát, ha pedig belenéz azokba a hamiskás bogárszemekbe, haragszik a révészekre, ha azok egy

mereteinek gyarapítására és nemes szórakozásokra fordítsa, a másik életcélnak tekinti a tunyaságot, melyet dorbézolással, főleg pedig szeszitaloknak mértéktelen élvezetével akar megédesíteni.

A munkásosztály egész héten át epedve várja a szombat estét, amikor fűrészt, kalapácsot, ollót, kaptafát félre lehet tenni és egy egész napi édes semmittevés örömei várakoznak rá. Az az egy napi nyugalom keservesen ki van érdemelve és igazán örülni kell azon, hogy a vásárnapi munkaszünetet minél szigorúbban alkalmazzák. Testnek-léleknek hat napi munka után egyaránt szükséges az egy napi pihenő.

A törvényhozás és annak végrehajtó közegei, a hatóságok gondoskodnak arról, hogy ez a pihenője meg legyen a munkásnak. De már arról nem gondoskodnak, hogy a szünetnap valóban a pihenés, az erőgyűjtés napja legyen.

A munkás szombaton este kikapja a bérét. Nem sok az. Egész héten át robotolt, egész héten át várt e pillanatra. Eddig szolgálta volt, pénzben szűkölködött, most csörögnek az ezüst koronák a zsebében, egyszer, rövid időre ő is ur akar lenni. Betér a korcsmába, vagy a méregadogató pálinkamérésbe, sokszor azzal eltökélt szándékkal, hogy egy pohárkánál többet nem iszik. Hiszen odahaza a felesége meg a gyermekei éhesen várják, hogy a bérből vacsorát vehessenek és ki lehessen fizetni azokat az adósságokat, melyeket egész héten át csináltak. Ismét bebizonyul a Dante híres versének igazsága: „Az út a pokolba jó szándékokkal van burkolva.“ A korcsmában vagy a pálinkamérésben ott vannak a jó barátok, a kedves cimborák, egy pohár után még csak egy következik, utána még egyetlenegy — a vége mámoros fő, melyet az a gondolat fenyeget összezúzni, hogy már most mi lesz az éhes asszonygyal, a kenyérért kiabáló gyermekekkel, mert a sok szép ezüstkorona mind a korcsmáros vagy pálinkamérő zsebébe vándorolt.

Az itt vázlatosan elmondottak csak halvány képét nyújtják annak a nyomornak, melyet a csábitásoknak ellent nem álló munkás család fő magának és övéinek mértéktelenségével szerez. Ezer, millió munkás család sínyli meg ezt a nyomort és ezen segíteni, vagy a bajt legalább némileg enyhíteni kell.

De hogyan? A megoldás nem oly nehéz, mint aminőnek látszik. Mert igaz ugyan, hogy a munkást egyéni szabadságában nem lehet

annyira megszorítani, hogy jól kiérdemelt keresményének hova fordítását előírják neki. De igenis meg lehet vonni tőle az alkalmat, mely a mértéktelenségre, a könnyelműsége csábitja. A legnagyobb csábitás abban rejlik, hogy a munkás szombaton este tudja, hogy másnap pihenhet, erőire szükség nincs és lelkifurdalás nélkül adhatja magát az ivásnak. A pénzre nem gondol, hiszen annyija van most, hogy husz-harminc fillér meg se kottyán. Arra meg éppen nem gondol, hogy az a „sok“ korona husz fillérenként, sőt öt-hat fillérenként is eluszhat.

Egész más volna a helyzet, ha másnap munkába kellene mennie. Százszor is meggondolná, hogy eszméletlenségig leigya magát, tán még akkor is, ha ingyen adnák neki az italt.

A külföldön azért már régen nem szombaton, hanem valamelyik más köznapon adják ki a munkásnak bérét és nálunk is mozgalom indult meg, hogy azt a rendszert bevezessék. Minthogy maguk a munkáskörök is barátságosan fogadják ezt az eszmét, remélhető, hogy az rövidesen meg fog valósulni s ez által sok bajnak, nyomornak vége fog szakadni.

Jobb kiképzést iparosainknak.

Nálunk gyakori a panasz, hogy sok az iparos, nagy a verseny s alig van már a kisiparosnak tere a megélhetésre.

Tény azonban, hogy nálunk nehéz a kisiparos sorsa, de az is tény, hogy helyzetüket nem számuk nagysága okozza, mert az ország még jóval több iparosnak is tudni fog tisztességes megélhetést biztosítani, hanem igenis a baj abban gyökerezett, hogy más nemzetek fejlettebb iparával szemben sikerrel nem vehette volna fel a harcot.

Nekünk egész a legujabb időkig alig voltak szakképzett ipari munkásaink. Sőt iparosaink műveltsége még nemrég is alig terjedt tovább a köteles elemi iskolai műveltségénél.

Csak az újabb időben fordítottak nagyobba gondot iparosaink kiképzésére. S ennek a javára kell betudnunk, hogy a magyar ipar az utolsó időben nagyobb lendületet vett. De még mindig tapasztaljuk azt is, hogy még mindig szorít bennünket az importált ipartermékek sokasága s sok tekintetben indoklatlan az

iparosok feljajdulása, ha mégis a külföldi portékát vesszük és nem a hazait. Miért? Azért, mert nem egy iparcikk van, melyet hazai iparosaink nem tudnak előállítani, vagy ha tudják, messze mögötte áll a külföldinek.

S hogy az ezen téren mutatkozó hiányokon segítsünk, országszerte megindult a mozgalom iparkiallításokat rendezni s éppen az utóbbi időben több helyütt rendezettek ilyenek.

Ha ezen országos mozgalmakat és törekvéseket bíráljuk, úgy tűnnek azok elő, mint egy nagy épület emeleteinek szüntelen és megfeszített erővel való tartozása — folyton javítjuk, foltozzuk az emeleteket, nagy és elismerésre méltó igyekezettel azon vagyunk, hogy nagy épületünk emeletei legyenek szépek, csinosak, tartósak, versenyképesek — és minden igyekezetünk dacára folytonosan azt vesszük észre, hogy nem bírjuk a külföldet teljességgel elérni, nem bírunk a nyugati művelt iparállamokkal lépést tartani, még kevésbé azokat tulszárnyalni.

Hát hol van a hiba? Mitévők legyünk?

A hiba ott van, hogy rozoga alapra építünk. Iparéletünk fundamentuma inog — ezt kell elsősorban megerősíteni s merjük állítani, hogy amíg ezen nem segítünk, a mostanában forszírozott iparkiallításokkal sem fogunk célt érni.

Melyek hát iparépületeink fundamentumai? Feleletünk egy szó: iparos-tanoncaink. Ezeket kell nevelni, jobban mondva ezekből kell nevelnünk olyan iparos nemzedéket, mely a műveltség összes attribútumaival lépjen ki az életbe — ismerje a külföldet és legyen széles látköre. Ez az, ami mai iparosainknál hiányzik. Százával ismerjük azon iparosok számát, akiknél meg van a szorgalom és igyekezet, de alacsony műveltségénél fogva nem bír érvényesülni. A száz közül csak egy példát.

Allítólag híres a szegedi halbicska! Hát híresnek híres, de meddig terjedt a hire? Ne kutassuk, messze állunk mi még Scheiffeldtől és Szollingentől.

Alljunk szóba egy magyar késmesterrel és váltsunk szót egy angol iparostársával, nyomban látni fogjuk a

órai cihelődés után rá szánják magukat a vizsztatérésre.

A Kasznár Tóth János például már hajnal óta emlegeti, hogy a másik kompon mien át, mivel a komáját várja. De a koma csak nem gyün. Majd előkerül vigasztalja a csárdás, kit kántor uramoznak a magyarok és olyan jókat nevetnek minden mókáján, hogy csak úgy harsog a kántorcsárda. Hogy miért kántoruramozzák Bugyit és a csárda miért kántorcsárda, — elmesélem.

Matyókné csárdájának hívták azelőtt a kántorcsárdát. Matyókné meg a Borcsa lánya mérték benne az italt. Bugyi uram kántor volt a faluban. Nem tudom kitől hallottam, hogy ő lett volna halottkém is, mert aki akkor se fordult meg a koporsóban, mikor Bugyi bucsuztatta, azt bátran el lehetett temetni.

Költői lélek lakott a kántorban. Oly búcsúztatókat faragott, hogy szállóige azóta: ért hozzá, mint Bugyi a búcsúztatáshoz.

Most is emlegetik a magyarok, hogy egyszer a 37-ik versben még a házörző pulitól is olyan érzékenyen búcsúztatta el a halottat, hogy az egész halotti gyülekezet kereste, ki lépett a puli farkára?

Annyi bizonyos, hogy nagy kegyeltje lehetett a műzsának, mert csak úgy osztotta a rigmust, ha költött. Kilenc kötetet hagyott az utókorra, mikor a költést abbahagyta. Ihletet szedni a Tiszapárra járt le természetesen a Magyókné csárdájába. Így esett meg aztán, hogy könnyen hevülő szíve halálos szerelemre gyúlt a facsárdában.

A szerelm gyötrő, sorvasztó és mégis menyeyei érzésnek tartják a költők. Mily nagy lehetett Bugyi uram gyötrődése, mikor ő maga se tudta, ki babonázta meg szívet, az anya volt-e, vagy pedig az anyányi Borcsa? Própára tette a szívet. Megivott egy liter bort és azt hitte, hogy az özvegyet szereti, a második liter után azonban úgy érezte, hogy nem tud a Borcsa nélkül élni. Másnap előlről kezdte a próbát, de most meg Matyókné képével álmodott, mikor hazatérve álmra hajtotta bús fejét.

Döntsön a sors, így szólt egy temetés után és ketté törte azt a gyertyát, amit akkor kapott. A hegyezett végű lesz az anya, — a másik a leány, így szólt magában és egy ujság papírosba csomagolta a két gyertya darabot, — csak a két törött gyertyavég látszott. A Borcsát huzta ki. Az nap született meg a hallhatatlan vers:

Korcsmárosné csipje meg a kánya,
De szép kis lány a kigyelmed lánya.
Nézem, nézem — minél többet nézem,
Annál jobban bolondulok érzem.

Ha rá nézek, nevet a kis kópé,
Oda adnám a világot egy csókér.
Ha megfogom, a körmömre koppant,
Bele vagyok bolondulva roppant.

Korcsmárosné elveszem a lányát,
Ha nem adja hozzám, tom megbánják
Mégmérgezem magam az angyalát
Megiszom a csongrádi borát.

Ez volt a lánykérő.
Az nap holt részegen vitték haza a révések

Bugyit. A Borcsa leányzó pedig férjhez ment a zsandárőrmesterhez. Bugyi uram olyan felköszöntő verset vágott ki a lakodalmon, hogy még a keményszívű zsandárőrmester is megkönnyezte. A szép csárdásné egyedül maradt és jól esett neki, hogy Bugyi uram hűségesen lejárt a facsárdába. Egy este a következő versbe foglalta a kántor érzelmeit:

Bizony, bizony nagy a bajom,
Berugtam a minap nagyom.
Mind elvertem a pénzemet,
Elvesztettem az eszemet.

A pénzemet nem sajnálom,
Hogy berugtam azt sem bánom,
De az eszem teremtette,
Szép csárdásné mind elvette.

Szép csárdásné, édes lelkem,
Adja vissza az én eszem.
Nem bánom, meg is tarthatja,
Ha cserébe szívet adja.

Nem kívánok én oly nagyot,
Tegye meg e kívánságot.
Maga özvegy én meg nőtlen
Legyen az én feleségem.

No hát ez sikerültebb vers volt, mint az előbbi, mert ennek köszönheti a Tisza parti facsárda a kántorcsárda elnevezést, a faluban azonban nem mernek meghalni az emberek, mióta más a kántor és nincs aki minden kétséget kizárólag megállapítsa a halál bekövetkeztét.

nagy különbséget. Az angol művelt, tanult, világlátott, nagy üzleti összeköttetésekkel bíró iparos, amit alapképzettségének köszönhet. A mieinknek látókörük pedig az ipartársulatokon túl nem terjed.

Iparosainkat tehát nevelnünk kell előbb, enélkül nem élünk célt még ha százával is rendezzük az iparkiallításokat. Önálló felfogásra és kompozícióra a tanulatlan elme nem jön soha. Évek hosszú során sürgettük az 1884. évi XVIII. törvénycikkeknek revízióját és lassan már kezd derengeni a látóhatáron.

A törvény iparoktatási részétől függ igen sok, mert hiszen közel 100,000 tanoncunk van az országban. A törvény revíziójával véget kell vetni annak az abszurd állapotnak, mely ma uralkodik, — mert hiszen, — ma segéddé avatható az analfabéta tanonc is. Ilyen legyen hivatott arra, hogy mint mester megállja a helyét? Soha!

Van pedig belőlük elég sok, nagyon sok s ez a főbaja a mi iparunknak. Nem lehet célunk e helyütt az iparosnevelés vezérelvét előadni, csak arra kívántunk rámutatni, hogy iparunk felvirágzását nem fogjuk mindaddig elérni, míg népünk lelkében meg nem gyökeredzik az a meggyőződés, hogy egy iparosnak, ki a mai világban boldogulni akar, többet kell tudni az írás és olvasásnál.

Ujdonságok.

— **Képviselőnk a kerületében.** Palavicini György örgróf, a szegvári kerület orsz. képviselője a múlt vasárnap meglátogatta községünket. Délelőtt 10 óra után érkezett a faluba Kőszeghy Béla mágocsi uradalmi főintéző társaságában. Vigh Gula uradalmi mérnökhöz állt be automobiljával. Fél 11 órakor látogatást tett Tary István főszolgabírónál, majd később Szilvásy Sándor plébánosnál. 11 órakor pedig hamarosan alakult udvarával a község házához vonult. Itt a község nevében Koncz Lajos jegyző fogadta rövid beszédben. Kifejezte köszönetét a községnek, melynek küldöttségét a minap oly szívélyesen fogadta el és kalauzolta ügyes-bajos dolgában.

Képviselőnk megköszönte a község lelkes fogadását és kijelentette, hogy amit tett, az nem érdemel sem köszönetet, sem elismerést, mert azt megcselekedni kötelességének érezte. S jövőben is örömmel siet a község vitális érdekeinek előmozdítására s ami módjában áll, mindent elkövet, hogy a község jogos igényei kielégítést nyerjenek. Mostani látogatásával adósságát leróni jött, amelylyel tartozik kerületének, mint jó barát, ismerős, jóbarátjának, ismerősének. Az egybegyűlt képviselőtestület tagjai, választók pártkülönbség nélkül szóba ereszkedtek a képviselővel. Egymásután említették fel községünknek úgy, mint lakosainknak különböző fájdalmait, amiből mai nap bőven kijut mindegyikünknek. Az idő hamar telt. Még megtekintette a község önkéntes tűzoltóinak szerelvényeit s szívélyesen elbucszott. Délben már röpitette autója Mágoics felé, ahol Károlyi Imre gróf vendégeként időzött.

Másnap, hétfőn délután Szegvár községet részesítette látogatásában. Fogadására ott is egybegyűltek a képviselőtes-

tület tagjai s a különböző testületek oly szép számban s előkelően voltak képviselve, hogy az örgróf feltűnően kellemesen érezte magát közöttük.

Orosz János jegyző fogadta szívélyes szavakkal, mit a képviselő legott bensően viszonzott. Majd helyet foglalva, megtárgyalták a szintén sok bajjal küzdő község ügyeit. Hozzá szólt mindenki, akik a község ügyei iránt érdeklődni szoktak. S az örgróf érdeklődése, közvetítésre valló hajlandósága olyannyira megnyerte a falusiak rokonszenvét, hogy bucsuzásakor annak hangos és lelkes éljenekben adott spontán kifejezést.

Igétét bírjuk a képviselőnek, hogy amint időt szakíthat, hovaelőbb meglátogatni szándékozik kerületének többi községeit is.

— **Főszolgabíránk szabadságon.** Tary István járási főszolgabíró, aki huzamos idő óta betegeskedik, tegnap ment négy heti szabadságra, hogy ez idő alatt alkalmas fűrdőhelyen bajára gyógyulást találjon. Kívánjuk, hogy mielőbb teljes egészségben foglalja el hivatalát.

— **Esküvő.** Buzy János m. kir. állatorvos tegnap délelőtt vezette oltárhoz a Mindszenti róm. kath. templomban Hevesy Irénke kisaszszonyt, Hevesy Károly községi iktató kedves és szép leányát.

— **Bosszúból felgyújtott termés.** A szegvári usztatói major határában két hét óta döntik rendre edzett munkáskarok a teremő által dus kalászokkal megrakott gabonát, csendben, békességben. Egyformán áldás a jobbacskas termés munkásra, gazdára egyaránt. Idáig meg is voltak elégedve a munkások a mutatkozó szép kilátásokkal. De hát amint evés közben jön meg az étvágy, mondja a közmondás. Így történetelt, hogy munkaközben szállotta meg az aratókat a gondolat, mert hogy nem több lesz a sok szép gabonából az ő részük, mint amit kialakudtak. A töprengés kifejezésre jutott. A hét folyamán némelyikük javíttatni kívánta az arató részüket. Az uradalom, amely értesülésünk szerint amúgy is elég jó munkabért biztosított szerződésileg, nem volt hajlandó ujabb alkuba bocsájtkozni. Felbörzenkedtek a kérelem visszautasításán az aratók s a meggondolatlanok közül néhányan bosszút forrattak az uradalom ellen. Végrehajtották legott. Felgyújtották a lábon álló gazdag termést s a tűz martaléka lett a tegnapi napon mintegy 18 hold gyönyörű buza vetés. A csendőrök kinyomozták a tetteseket s valószínű, hogy meggondolatlanságuknak drága árát fogják elnyerni.

— **Változás a csendőrségnél.** Kerekes Sándor szegvári csendőrőrmestert felettes hatósága Békéscsabára helyezte át járásörmesteri minőségben. Helyét Galagonya András algyői csendőrőrmester foglalta el.

— **Felrobbant hordó.** Tóth János uradalmi gépész fia egy idősebb pajtásával játszadozott a nagymágoicsi mezőgazdasági vasut egyik lowryján, amelyen egy üres spiritusz hordó volt. Játékközben társa egy égő gyufát tartott a hordó nyíjásba s abban a pillanatban a spirituszgáz a hordót a levegőbe röpitette s vele a két fiút is. Tóth Károly oly szerencsétlenül esett vissza, hogy lábát törte, azonkívül égési sebeket kapott, míg másik társa kevesebb égési sebeket szenvedett.

— **Szerencsétlenség.** Dömjén János 39 éves csikós Fábiansebestyénben lóháton akarta a ménest a kút mellől eltéríteni, miközben lova a csúszós talajon elesett és pedig oly szerencsétlenül hogy lovasát maga alá temette, aki lábát törte.

— **Hogyan élünk nyáron?** A kánikula veszedelmesen közeleg és máris beállottak azok a napok, mikor az emberek úgy érzik, hogy vízzé

változnak a hőség következtében. A napszúrás veszedelme különösen a zárt sorokba masírozókat, a katonákat fenyegeti leginkább, de bámi különösen hangzik, azok is ki vannak téve ennek a veszedelemnek akik ruhátlanul heverésznek a napon és a napfűrdőket vagy homokfűrdőket élvezik. Szalmakalap vagy napernyő megvédelmeznék a nap sugarai ellen. A ruházatkodás igen nagy fontossága. A nyári divat azonban lassanként átídomul a kívánságok szerint. A könnyű női és férfi ruházat általában véve praktikus, de sajnos a férfiak még most sem mellőzik a kemény fekete kalapokat és sokan viselik a fekete lakkcipőket is, noha ez ellene mond minden ésszerűségnek. A hirtelen hőváltozás minden nyáron megköveteli a maga áldozatait. Olyan emberek, akik télen át mentesek a náthától és köhögéstől, egész nyáron át folyvást küzködnek a meghűléssel. Az étkezés és ivás kérdése is nagyon fontos. A nagy vízvezetéseket csupán folyadékkal lehet pótolni és így nagyképűsködés egyesek részéről, hogy a nyári ivást kárhozzatják, mert az bizonyos határok között — szükséges. A testtől nem szabad elvonni a nedvet, de általában legfőbb szabályként nyáron is a mértékletességet kell szem előtt tartanunk.

— **Kaftános kéregetők** jártak a napokban könyöradományért.

— Hová valók? Kérdezi egyik hitsorsosuk.

— Jöndörsre.

— Mondja maga ezt, hogy Győr.

— Jör.

— Nem tudja maga kimondani a Gy betűt?

— Dehód nem — Gyászberény.

— **A furfangos gazda.** Egy előkelően öltözött ur — vidéken nyaraló — találkozik két gazdaemberrel.

— Hát milyen az idej termés?

— Az egyik gazda nagyot gondolkodik, aztán így felel:

— Bizony nem lehet mondani, hogy ilyen, vagy olyan, vagy talán, hogy így, vagy úgy, hanem hát ippeg hogy csak úgy no.

A kérdező mosolyogva tovább ment.

Azt mondja erre a másik gazda.

— Te? hát miért nem mondat, hogy jó volt a termés?

Ravaszu pislog a gazda, aztán így felel:

— Csak van jó dolgom! Hátha amolyan adócsináló:

Horváth Antal könyv- és műnyomdája

A tiszántuli járás főszolgabírójától.

1554—2/1911. szám.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádvármegye tiszántuli járásához tartozó **Szegvár** községben megüresedett **segéd jegyzői állásra**, melynek javadalma 1200 korona törzsfizetés és 100 korona lakbérilletmény, pályázatot nyitok.

Felhívom az állást elnyerni szándékozókat, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §-a, illetőleg az 1900: II. t. c. 3. §-ában előirt képesítésüket, valamint eddigi működésüket igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó hó 29-ig nyújtsák be.

Az elkésve érkező beadványokat figyelembe venni nem fogom.

A választás napját később állapítom meg.

Mindszent, 1911. július 3.

Tary
főszolgabíró.

Befőttes pergament-papír, vegytiszta, legerősebb és legfinomabb minőségben ívenként 8 fillérért kapható Horváth Antal papirkereskedésében, Mindszenten. Gyümölcs-csomagoló papírok!

Két iskolázott tiu

jó fizetéssel vagy teljes ellátással nyomdász tanulónak felvétetik Horváth Antal könyv- és műnyomdájába. Legalább 6 elemi vagy 2 középiskola sikeres elvégzése okvetlenül megkívántatik.

Egy jókarban levő kerékpár készpénz fizetés mellett eladó. Cim megtudható a kiadóhivatalban.

Vakációra aki diák fiát csekély költség mellett német községbe adná cserébe vagy ellátásra, ahol megtanul németül is, írjon címre. Bukottak pótvizsgára előkészítettnek. **Wéber János igazgató-tanító Szépfalu** (Temes-m.)

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona. **Hecht Bankház Részvénytársaság Budapest, Ferenciek-tere 6.** 3—15

ÉRTESETÉS.

Van szerencsém Mindszent község, valamint e vidék igen tisztelt közönségét ez utón értesíteni, hogy a **Pallavicinier 7. sz. alatt levő hentes üzletben naponként friss sertés hús és zsiradék a legolcsóbb napi árban kapható.**

Amidőn a nagyérdemű közönségnek eddigi szives pártolásáért ezuton mondok hálás köszönetet, bátorodom egyidejűleg szives tudomására hozni, hogy **a legjobb téli vágású szikkadt perzselt szalonnát és zsirt**

a mai naptól fogva

kilogramonként 96 krért árusítom.

Iparkodni fogok, hogy a vásárló közönséget friss és elsőrendű árukkal szolgáljam ki.

Áruim tisztaságáról, jóságáról és olcsóságáról kérem meggyőződni. Tessék egy próbavásárlást nálam eszközölni.

Becsés pártfogást kér

KARDOS ISTVÁN

2—5

hentes.

HITEL KIZÁRVA!!

Eladó vendéglő és ház.

Mindszenten, a főutcán levő nagyvendéglőmet összes berendezéssel, házzal együtt — más vállalat miatt — örök áron eladom, esetleg haszonbérbe kiadom.

A vendéglő áll: 1 nagyterem, 1 kisterem, 1 söntés, üvegezett folyosó, fásított kerthelyiség, szalétli, fedett kuglizó, 2 tekeasztal (egyik új); továbbá 6 szoba, 1 téli és 1 nyári konyha, éléskamra, magtár, jégverem (jéggel), istálló, góré, 2 nagy pince, stb, stb.

Saját acetylén világítás!

Vizvezeték a házban!

Komoly vevőknek vagy bérbe venni szándékozókknak szivesen ad bővebb felvilágosítást a tulajdonos

Zánthó Kálmán

vendéglős

MINDZENT.

Az egész országban minden gazdánál dicséretet és nagy meglepetést aratnak
benzin és nyersolaj
motoros cséplőkészletek!

Minden gazda maga kezelheti, nem kell gépész, sem hatósági engedély.

Rendkívül olcsó és tiszta piacképes cséplés, már 4 lóerejű gépeknél is, egész a 20 lóerőig

Motorainkkal a községben a házak között az udvarban szabad cséplni.

Szives figyelmébe! Minden gazda, aki egy motoros cséplőkészlet beszerzésének még csak gondolatával is foglalkozik, kérje egy levelezőlapon képes árjegyzékünket, ingyen és bérmentve küldjük — és abban oly fontos adatokat talál, hogy azonnal mindenben tájékozva lesz.

Bérmentes szállítás az ország minden állomására.

Legújabb megállapított igen előnyös árak és kényelmes feltételek.

Levélcim:

KELLNER ANTAL ÉS FIA, BUDAPEST,

Váci-ut 4.

Értesítés.

A szentesi kerületi Munkásbiztosító Pénztár értesíti a munkaadókat, hogy Mindszent községben a ki- és bejelentések

folyó hó 15-től nem Zambó Lajosnál hanem Kiss Béla

járási útibiztosnál, a szolgabiróságnál lévő hivatalos helyiségben eszközölködnek. A ki- és belépő lapok nála díjtalanul kaphatók.

Hivatalos órái hetekint kétszer: kedden és pénteken délután 1—3-ig vannak.

Lévai Antal

igazgató.

Új gabona-üzlet!

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T. tudatja úgy a helybeli, mint a közeli vidéki nagyérdemű közönséggel, hogy üzletkörében állandósította a **gabona-bevásárlást.**

Vásárol mindennemű gabonát

a legmagasabb napi árakon!

Elfogad gabonát **beraktározásra** későbbi leszámolásra s rá megfelelő készpénz-előleget ad.

Előleget ad remélt termésre a legmérsékeltebb kamatláb mellett.

Főtörekvése, hogy úgy a helybeli, mint vidéki közönséget a legelőzékenyebben kiszolgálja és bizalmát kiérdemlje.

Fölvilágosítással készséggel szolgál a takarékpénztár vezetősége és a bevásárlással megbízott **Novák Ferenc** ügyvezető.

Magtár és iroda (a régi Grüner-féle) Kertész Mór úr házában van elhelyezve.

Mindszent, 1911. március 1.

A Mindszenti Takarékpénztár r.-t.

igazgatósága.